

FILHARMONIA
SZCZECIN

WWW.FILHARMONIA.SZCZECIN.PL

18 lutego 2022 roku
Piątek – godz. 19.00

GRANDIOSO

Marimby | Myćka | Kordylasińska-Pękała

Orkiestra Symfoniczna
Filharmonii im. M. Karłowicza w Szczecinie

Katarzyna Myćka marimba
Magdalena Kordylasińska-Pękała marimba
Marta Kluczyńska dyrygent

W programie:

ASTOR PIAZZOLLA

Sinfonietta 1953 na orkiestrę kameralną [18']

- Dramatico (Allegro marcato, un poco pesante)
- Sobrio (Andantino – Poco più mosso – Tempo primo)
- Jubiloso (Vivace)

ANNA IGNATOWICZ-GLIŃSKA

Koncert na dwie marimby i orkiestrę smyczkową [19']

- Ricercar
- Conductus
- Celerior

ERICH WOLFGANG KORNGOLD
Muzyka do komedii Williama Shakespeare'a
„Wiele hałasu o nic” op. 11 [35']

- Uwertura
- Maskarada (Hornpipe)
- Muzyka świąteczna
- Scena w ogrodzie
- Intermezzo
- Dogberry i Verges (Marsz straży gubernatora)
- W komnacie panny młodej
- Muzyka żałobna
- Taniec finałowy

Szanowni Państwo,

dobrym obyczajem przyjętym w salach koncertowych jest oklaskiwanie wykonawców wieloczęściowego utworu dopiero po jego zakończeniu.

Krótkie przerwy między poszczególnymi częściami wypełnione są ciszą.

Brawa między częściami, a jeszcze gorzej – w trakcie dłuższej pauzy mogą rozproszyć wykonawców oraz innych słuchaczy, a przez to zburzyć budowane przez muzykę napięcie i nastrój.

KATARZYNA MYĆKA

Wirtuozka marimby, ceniona za niezwykłą muzykalność i zadziwiającą technikę, będącą źródłem płynności gry i bogactwa brzmienia. Atuty te dostrzegli zarówno krytycy i eksperci, jak i – co najważniejsze – liczni słuchacze, których hipnotyzuje ona swą artystyczną elegancją i „taneczną” wręcz energią.

Artystka należy do grona czołowych pionierów marimby koncertowej, instrumentu wciąż „młodego” i względnie rzadko prezentowanego w sytuacjach solistycznych. Jako solistka koncertowała z orkiestrami w Polsce, jak i z wieloma zespołami na świecie (m.in. z Beijing Symphony Orchestra, Israel Camerata, Wiener Kammerorchester czy Stuttgarter Philharmoniker).

Dzięki swej elastyczności Katarzyna Myćka była w stanie opracować szeroki repertuar, na który składają się projekty o zróżnicowanej obsadzie – od recitali solowych, duetów i kameralnych spotkań z organami czy kwartetem smyczkowym po występy z chórami i orkiestrami.

Jej wielowymiarowy program obejmuje nie tylko transkrypcje dzieł Johanna Sebastiana Bacha czy Sergiusza Prokofiewa, lecz również oryginalne kompozycje kompozytorów współczesnych (jak choćby Emmanuela Séjourné czy Anny Ignatowicz-Glińskiej). Obecnie w dorobku artystki znajduje się siedem płyt CD, które w przekrojowy sposób ukazują różnorodność prezentowanych dzieł.

Ważnym elementem pracy Katarzyny Myćki, jest kształcenie młodych marimbafonistów: najlepszym tego wyrazem jest prowadzona przez nią „International Katarzyna Myćka Marimba Academy” (IKMMA), stanowiąca ponadtygodniowy (i bardzo intensywny) kurs mistrzowski. Artystka została uhonorowana tytułem „Ambasadora Polskiej Sztuki Perkusyjnej” (1999) przez Towarzystwo Polskich Sztuk Perkusyjnych.

Od roku akademickiego 2018/2019 Katarzyna Myćka pracuje na stanowisku profesora w Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku.

MAGDALENA KORDYLASIŃSKA-PĘKAŁA

Pochodzi ze Szczecina. Naukę gry na perkusji rozpoczęła w wieku 18 lat w klasie perkusji Dariusza Jagiełły. Jest absolwentką Akademii Muzycznej w Warszawie i Królewskiego Konserwatorium Muzycznego w Kopenhadze. Jest laureatką Paszportu Polityki, licznych konkursów, stypendystką Towarzystwa Przyjaciół Szczecina, Ministra Kultury oraz Narodowego Centrum Kultury.

Droga twórcza artystki to przede wszystkim muzyka kameralna XX i XXI wieku. Od 2002 roku współpracuje z Miłozsem Pękałą – oboje tworzą duet perkusyjny Pękała|Kordylasińska|Pękała (dawniej Hob-beats). Płyty duetu („Returning Sounds” i „Modular”) spotkały się z uznaniem publiczności i krytyków muzycznych. Duet współpracuje z zespołem muzyki nowej Chain Ensemble prowadzonym przez wybitnego wiolonczelistę Andrzeja Bauera.

Magdalena Kordylasińska-Pękała współtworzy również kwartet Kwadrofonik, z którym koncertuje na całym świecie wykonując transkrypcje m.in. „Święta wiosny” i „Pietruszki” Igora Strawińskiego, opracowania polskich pieśni ludowych („Folklove” i „Requiem ludowe”) oraz utwory kompozytorów XX i XXI wieku. Album „Folklove” (2008) został uznany za najlepszą płytę z muzyką folkową 2008 roku, z kolei za album „Lutosławski. Tuwim. Piosenki nie tylko dla dzieci”, nagrany z Dorotą Miśkiewicz, zespół Kwadrofonik otrzymał w 2014 roku Złotą Płytę.

Jako solistka i kameralistka współpracuje z wybitnymi solistami (Katarzyna Myćka, John Beck, Emmanuel Séjourné, Steven Schick), zespołem Percussions Claviers de Lyon i wieloma orkiestrami symfonicznymi (znalazły się wśród nich Sinfonia Varsovia i orkiestra Filharmonii Narodowej w Warszawie).

Artystka prowadzi również działalność dydaktyczną. Jest nauczycielem w ZPSM nr 4 im. Karola Szymanowskiego w Warszawie i instruktorem perkusji w Akademii Sztuki w Szczecinie. Jest zapraszana do prowadzenia kursów i warsztatów perkusyjnych dla uczniów, studentów oraz nauczycieli.

MARTA KLUCZYŃSKA

Absolwentka Uniwersytetu Muzycznego w Warszawie w klasie dyrygentury symfoniczno-operowej Marka Pijarowskiego i klasie fortepianu Elżbiety Karaś-Krasztel. Uczestniczyła w warsztatach organizowanych przez European Network of Opera Academies (ENOA) podczas Edinburgh Festival (2010) i warsztatach prowadzonych przez Petera Eötvösa w Académie Européenne du Festival d'Aix-en-Provence (2011). W 2011 roku otrzymała Nagrodę dla Najlepszego Polskiego Uczestnika V Międzynarodowego Konkursu Młodych Dyrygentów im. Witolda Lutosławskiego.

Od sezonu artystycznego 2008/2009 jest na stałe związana z Teatrem Wielkim-Operą Narodową, gdzie prowadzi wiele spektakli baletowych i operowych – m.in. objęła kierownictwo muzyczne prawykonań oper w ramach Projektu 'P' („Dla głosów i rąk” Jagody Szmytki, „Transcryptum” Wojtka Blecharza, „Zwycięstwo nad słońcem” Sławomira Wojciechowskiego oraz „Solarize” Marcina Stańczyka).

Marta Kluczyńska gościnnie dyryguje polskimi orkiestrami, m.in. Sinfonią Varsovia, NOSPR, Polską Orkiestrą Radiową i Sinfonią Iuventus. Gościły ją festiwale: Warszawska Jesień, Wrtislavia Cantans, Musica Polonica Nova i Bydgoski Festiwal Operowy. W Teatrze Wielkim-Operze Narodowej współpracowała jako asystentka z Valerym Gergievim, Markiem Minkowskim, Stefanem Solteszem, Jackiem Kaspszykiem, Jerzym Maksymiukiem i Gabrielem Chmurą. Była asystentką dyrygenta podczas produkcji „Tannhäusera” w Teatro Municipal de Santiago, dyrygowała koncertem finałowym i koncertem laureatów XVII Międzynarodowego Konkursu Sztuki Wokalnej im. Ady Sari w Nowym Sączu.

W sezonie 2019/2020 dyrygentka wzięła udział w prestiżowym programie „The Fifth Annual Linda and Mitch Hart Institute for Women Conductors” w Operze w Dallas oraz objęła kierownictwo muzyczne inscenizacji „Don Giovanniego” w Pałacu Radziwiłłów w Nieborowie.

GRANDIOSO

Marimby | Myćka | Kordylasińska-Pękała

Bez wątpienia **Astor Piazzolla** (1921–1992) był największym argentyńskim kompozytorem muzyki popularnej. Pierwszy bandoneon (rodzaj harmonii ręcznej w typie concertiny, wykorzystywanej pierwotnie w muzyce kościelnej) Piazzolla otrzymał od swego ojca, gdy miał osiem lub dziewięć lat – zamiast upragnionych wrotek. Ojciec powiedział wówczas do niego: „Astor, to jest instrument tanga – chcę, żebyś się nauczył na tym pięknie grać”. I tak też się stało. Piazzolla rozpoczął od grania Bacha, a już w wieku dwudziestu trzech lat założył własny zespół, wykonujący jego utwory – nie przeszkodziło mu to w odbyciu gruntownych studiów, m.in. w Paryżu pod kierunkiem słynnej Nadii Boulanger (to właśnie ona przekonała go, by poświęcić się uprawianiu tanga jako gatunku). Jego kariera potoczyła się błyskawicznie. Już na początku lat sześćdziesiątych udało mu się wypracować własny styl, który zrewolucjonizował świat argentyńskiej tradycji – narodziło się „nuevo tango”.

Jeszcze przed wyjazdem do Paryża Piazzolla napisał **Sinfonietę** (1953), która wieńczyła studia u Alberta Ginastery i stanowić miała swego rodzaju wizytówkę w Europie. Słychać tu już charakterystyczną dla Piazzolli energię rytmiczną, a trzy części są wyraziście skontrastowane pod względem nastroju, sygnalizowanego przez hiszpańskie tytuły części dzieła – otrzymujemy zatem kolejno muzykę „dramatyczną”, „powściągliwą” i „radosną”.

Obsada kameralnej orkiestry przywodzi na myśl muzykę francuską (zdradza podobieństwo do stylu Dariusza Milhauda) – zwarte brzmienie zespołu nie stanowi przeszkody w ukazywaniu walorów poszczególnych instrumentów. (18')

Anna Ignatowicz-Glińska (ur. 1968) tak charakteryzuje swój **Koncert na dwie marimby i orkiestrę smyczkową** (2017): „Utwór ma formę trzyczęściową, jego główną oś dramaturgiczną stanowi część pierwsza, Ricercar. Wypełnia ona ponad połowę czasu trwania całego koncertu...

[...]. Instrumenty solowe dialogują w technice imitacyjnej, w dość nietypowej fakturze [...], partie instrumentów smyczkowych początkowo towarzyszą solistom w jednogłosowym pizzicato, w dalszym przebiegu tworzą wspólną tkankę harmoniczno-figuracyjną z partiami solowymi oraz uczestniczą w imitacyjnym dialogowaniu. [...] Jest tu nawiązanie do klasycznej podwójnej ekspozycji solistów – jednakże nie następuje po niej przetworzenie (sama ekspozycja zawiera środki techniki przetworzeniowej) ani reprzyza. [...]

Druga część, Conductus, jest rodzajem smyczkowej passacaglie – partia marimb została w niej zredukowana do pojedynczych dźwięków-interwencji, sygnalizujących progresywne powroty tematu. [...]

Część trzecia, Celerior, stanowi rodzaj wirtuozowskiej kody, przynosząc energiczny, skoczny, synkopowany temat o pseudoludowej proveniencji. [...] W tej części przewidziana jest realizacja partii marimb twardymi pałkami, w celu uzyskania nośnego, dość ostrego, »ksylofonowego« brzmienia, pozbawionego części dolnych alikwotów i odpowiadającego ludowej stylizacji”. (19')

Erich Wolfgang Korngold (1897–1957) – syn znakomitego wiedeńskiego krytyka muzycznego, cudowne dziecko, którego pierwszymi próbami kompozytorskimi byli zafascynowani i Gustav Mahler, i Richard Strauss. Szybko zyskał sobie uznanie w całej Europie, a opera zaledwie dwudziestotrzyletniego twórcy, „Umarłe miasto” („Die tode Stadt”) święciła tryumfy w wielu niemieckich teatrach i przyćmiła na dziesięciolecia inne arcydzieła Korngolda: na nowo dziś odkrywany baśniowo-filozoficzny „Cud Heliany” („Das Wunder der Heliane”, 1927).

W roku 1918 znakomity reżyser Max Reinhard poprosił młodego twórcę o napisanie muzyki do wiedeńskiej inscenizacji Szekspirowskiej komedii **Wiele hałasu o nic** (1920) w przekładzie Adolfa von Wilbrandta. Kilka miesięcy przed premierą Korngold zaprezentował pięcioczęściową suitę, charakteryzującą kilka scen sztuki opowiadającej o „wesołej wojnie”, jaką Benedick, młody szlachcic z Padwy, prowadzi ze szlachetną Beatrycze z Messyny. W klimat akcji komedii wprowadza barwna i radosna uwertura. Inne znane fragmenty muzyki Korngolda to pełen megalomanii i tęsknoty obraz dziewcząt w komnacie ślubnej, groteskowy marsz rozbrzmiewający

w kpiąco-poważnej scenie z nadętym komendantem straży i jego porucznikiem (Dogberry i Verges – w przekładzie Stanisława Barańczaka Morwa i Kwasik – to ich komiczne nazwiska) oraz intermezzo w scenie ogrodowej. Maskaradzie towarzyszy „hornpipe”, stylizowany taniec irlandzki. Cała partytura zawiera trzydzieści numerów (niekiedy bardzo krótkich), a muzyka pojawia się również podczas niektórych dialogów.

Dodajmy jeszcze, że skład orkiestry został przez Korngolda dostosowany do warunków akustycznych niewielkiego teatru w Schönbrunn, gdzie planowano premierę komedii. W skład zespołu wchodzi flet, klarnet, obój, fagot, dwie waltornie, trąbka, puzon, fortepian, harfa, duża sekcja perkusyjna, kwintet smyczkowy, wreszcie fisharmonia wzbogacająca brzmienie i dająca ciekawe efekty kolorystyczne – całość obsady przywodzi na myśl subtelną instrumentację „Ariadny na Naksos” Richarda Straussa. (35')

Piotr Urbański

ZAPRASZAMY NA KOLEJNE KONCERTY:

25.02.
pt, 19:00

sala symfoniczna

GRANDIOSO
FAURÉ | GŁAZUNOW | MOZART | MILHAUD

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie

Jess Gillam saksofon

Roger Kalia dyrygent

G. FAURÉ – Pawana fis-moll op. 50

A. GŁAZUNOW – Koncert saksofonowy Es-dur op. 109

W.A. MOZART – Symfonia nr 31 D-dur „Paryska” KV 297/300a

D. MILHAUD – Le boeuf sur le toit („Byk na dachu”) op. 58

04.03.
pt, 19:00

sala symfoniczna

GRANDIOSO
NOSKOWSKI | CZAJKOWSKI | BRAHMS

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie

Christian Poltéra wiolonczela

Rune Bergmann dyrygent

Z. NOSKOWSKI – Uwertura koncertowa h-moll „Morskie Oko”
op. 19

P. CZAJKOWSKI – Wariacje A-dur na temat rokokowy na wiolonczelę i orkiestrę op. 33

J. BRAHMS – Symfonia nr 4 e-moll op. 98

18. Februar 2022
Freitag – 19.00 Uhr

GRANDIOSO

Marimby | Myćka | Kordylasińska-Pękala

Sinfonieorchester
der Mieczysław Karłowicz Philharmonie Szczecin

Katarzyna Myćka Marimba
Magdalena Kordylasińska-Pękala Marimba
Marta Kluczyńska Leitung

Programm:

ASTOR PIAZZOLLA

Sinfonietta 1953 für Kammerorchester [18']

- Dramatico (Allegro marcato, un poco pesante)
- Sobrio (Andantino – Poco più mosso – Tempo primo)
- Jubiloso (Vivace)

ANNA IGNATOWICZ-GLIŃSKA

Konzert für zwei Marimbas und Streichorchester [19']

- Ricercar
- Conductus
- Celerior

ERICH WOLFGANG KORNGOLD

Musik zu Shakespeares Komödie

„Viel Lärmen um Nichts“ op. 11 [35']

- Ouvertüre
- Mummenschanz (Hornpipe)
- Festmusik
- Gartenmusik
- Intermezzo
- Holzapfel und Schlehwein (Marsch der Wache)
- Mädchen im Brautgemach
- Trauermusik
- Schlusstanz

Sehr geehrte Damen und Herren,

im Rahmen der Konzertsitten wird bekanntlich angenommen, dass erst nach Beendigung einer mehrsätzigen Komposition applaudiert werden darf.

Kurze Pausen zwischen den einzelnen Sätzen sind mit Stille gefüllt.

Der Beifall zwischen den Sätzen kann sowohl Musiker als auch andere Zuhörer verwirren und infolgedessen durch Musik geschaffene Spannung und Stimmung zunichte machen.

KATARZYNA MYĆKA

Die Kritik hat der Marimba-Virtuosin den Beinamen „Die mit den Schlägeln tanzt“ verliehen. Dem relativ selten zu hörenden Solo-Instrument Marimba attestiert die Fachwelt unter den wirbelnden Schlägeln der Stuttgarterin mit polnischen Wurzeln „außergewöhnlichen Klangfarbenreichtum“ und „eine faszinierend breite Palette musikalischer Wirkungen“. Das Publikum begeistert auch die artistische Anmut und tänzerische Energie ihres Spiels.

Als Solistin trat sie sowohl mit Orchestern in Polen als auch mit vielen Ensembles auf der ganzen Welt auf (darunter mit dem Beijing Symphony Orchestra, der Israel Camerata, dem Wiener Kammerorchester und den Stuttgarter Philharmonikern).

Dank ihrer flexiblen Arbeitsweise war Katarzyna Myćka imstande, ein breites Repertoire zu schaffen, das Projekte mit unterschiedlichster Besetzung umfasst – von Solorezitals, Duos (z.B. mit Orgel) und Kammerensembles (z.B. mit Streichquartett) bis hin zu Auftritten mit Chören und Orchestern.

In den vielseitigen Soloprogrammen der Künstlerin erklingen Transkriptionen der Werke Johann Sebastian Bachs und Sergej Prokofjews als auch Originalkompositionen zeitgenössischer Schöpfer wie Emmanuel Séjourné oder Anna Ignatowicz-Glińska. Bis dahin realisierte sie sieben CDs, die die Vielfalt der Marimbakunst effektiv demonstrieren.

Charakteristisch ist ihr Engagement für die Ausbildung des Nachwuchses – davon zeugt u.a. die „International Katarzyna Myćka Marimba Academy“ (IKMMA), eine Art intensiver Meisterkurs für junge Marimba-Virtuosin. Im Jahre 1999 wurde sie von der „Polish Percussive Arts Society“ als „Botschafterin der polnischen Schlagzeugkunst“ ausgezeichnet.

Seit 2018 doziert Katarzyna Myćka als Professorin an der Stanisław-Moniuszko-Musikakademie Danzig.

MAGDALENA KORDYLASIŃSKA-PĘKALA

Sie kommt aus Szczecin. Im Alter von 18 Jahren begann sie mit dem Schlagzeugspielen, ihr Lehrer war Dariusz Jagiełło. Sie ist Absolventin der Musikakademie Warschau und des Königlichen Musikkonservatoriums in Kopenhagen. Sie ist Preisträgerin zahlreicher Wettbewerbe, Stipendiatin der Gesellschaft der Freunde von Szczecin, des polnischen Kulturministers und des Nationalen Kulturzentrums.

Sie befasst sich intensiv mit der Kammermusik des 20. und 21. Jahrhunderts. Seit 2002 tritt sie mit Miłosz Pękala auf – die beiden bilden das Schlagzeug-Duo Pękala|Kordylasińska|Pękala (früher Hob-beats). Die Alben des Duos („Returning Sounds“ und „Modular“) wurden von Publikum und Kritikern hoch geschätzt. Das Duo arbeitet mit dem Chain Ensemble zusammen (dieses Instrumentalensemble für zeitgenössische Musik leitet der hervorragende Cellist Andrzej Bauer).

Magdalena Kordylasińska-Pękala ist auch Mitglied des Kwadrofonik-Quartetts, mit dem sie weltweit konzertiert – das Ensemble spielt u.a. Transkriptionen von Igor Strawinskys Werken („Le Sacre du printemps“ und „Petuschka“), Arrangements polnischer Volkslieder („Folklove“ und „Folk Requiem“) sowie Werke von Komponisten des 20. und 21. Jahrhunderts. Die CD „Folklove“ (2008) wurde als bestes Folk-Album des Jahres 2008 ausgezeichnet, für die CD „Lutosławski. Tuwim. Lieder nicht nur für Kinder“ (aufgenommen mit Dorota Miśkiewicz) erhielt das Kwadrofonik-Quartett 2014 die Goldene Schallplatte.

Als Solistin und Kammermusikerin arbeitet sie mit hervorragenden Solisten wie Katarzyna Myćka, John Beck, Emmanuel Séjourné und Steven Schick, dem Ensemble Percussions Claviers de Lyon und vielen Sinfonieorchestern (darunter mit der Sinfonia Varsovia und dem Orchester der Nationalphilharmonie Warschau) zusammen.

Die Künstlerin beschäftigt sich auch mit Didaktik. Derzeit ist sie Lehrerin an der Karol-Szymanowski-Musikschule in Warschau und doziert an der Stettiner Kunstakademie. Sie leitet Schlagzeugkurse und -workshops für Schüler, Studenten und Lehrer.

MARTA KLUCZYŃSKA

Absolventin der Musikuniversität Warschau, wo sie Opern- und Orchesterdirigieren bei Marek Pijarowski sowie Klavierspiel bei Elżbieta Karaś-Krasztel studierte. Sie beteiligte sich während des Edinburgh Festivals (2010) an den Workshops des European Network of Opera Academies (ENOA) und an den von Peter Eötvös geleiteten Workshops der Académie Européenne du Festival d'Aix-en-Provence (2011). Im Jahre 2011 erhielt sie auch den Preis für den besten polnischen Teilnehmer des 5. Internationalen Witold-Lutosławski-Wettbewerbs für junge Dirigenten.

Seit der Saison 2008/2009 ist sie mit der Nationaloper Warschau verbunden, wo sie viele Ballett- und Opernaufführungen dirigiert – sie übernahm u.a. die musikalische Leitung der Premieren im Rahmen des Opernprojekts 'P' („Für Hände und Stimmen“ von Jagoda Szmytka, „Transcryptum“ von Wojtek Blecharz, „Sieg über die Sonne“ von Sławomir Wojciechowski und „Solarize“ von Marcin Stańczyk).

Marta Kluczyńska gastiert bei polnischen Orchestern wie der Sinfonia Varsovia, dem Nationalen Sinfonieorchester des Polnischen Rundfunks, dem Polnischen Rundfunkorchester, der Sinfonia Iuventus u.a. Sie nahm an vielen Festivals teil (Warschauer Herbst, Wratislavia Cantans, Musica Polonica Nova, Bydgoszcz Opernfestival u.a.). An der Nationaloper Warschau war sie als Assistentin von Valery Gergiev, Marc Minkowski, Stefan Soltesz, Jacek Kasprzyk, Jerzy Maksymiuk und Gabriel Chmura tätig. Sie war auch Assistentin bei der „Tannhäuser“-Inszenierung im Teatro Municipal de Santiago, in Nowy Sącz leitete sie das Finalkonzert und das Preisträgerkonzert beim 17. Internationalen Ada-Sari-Gesangswettbewerb.

In der Saison 2019/2020 beteiligte sie sich am renommierten Programm „The Fifth Annual Linda and Mitch Hart Institute for Women Conductors“ an der Dallas Opera und übernahm die musikalische Leitung der Inszenierung von „Don Giovanni“ im Radziwiłł-Palast in Nieborów.

GRANDIOSO

Marimby | Myćka | Kordylasińska-Pękala

Astor Piazzolla (1921–1992) war zweifellos der größte argentinische Komponist populärer Musik. Das erste Bandoneon (eine Art Ziehharmonika im Konzertina-Typ, ursprünglich in der Kirchenmusik verwendet) bekam er im Alter von acht oder neun Jahren von seinem Vater geschenkt – statt der begehrten Rollschuhe. Sein Vater sagte damals zu ihm: „Höre, Astor, hier ist das Instrument des Tangos – ich wünsche mir, dass du lernst, dieses Instrument schön zu spielen“. Und es geschah so. Piazzolla begann mit Bach. Im Alter von 23 Jahren gründete er seine eigene Band, die seine Stücke aufführte, was ihn nicht daran hinderte, das gründliche Musikstudium zu absolvieren, u.a. in Paris bei der berühmten Nadia Boulanger (und Boulanger war es auch, die ihn überzeugte, sich ganz dem Tango zu widmen). Seine Karriere nahm rasant Fahrt auf. Bereits Anfang der sechziger Jahre gelang es ihm, seinen eigenen Stil zu entwickeln, der die Welt der argentinischen Tradition revolutionierte – so ist der „Nuevo Tango“ geboren.

Noch vor der Abreise nach Paris schrieb Piazzolla seine **Sinfonietta** (1953), die das Studium bei Albert Ginastera krönte und eine Art Markenzeichen in Europa darstellen sollte. Schon hier bemerkt man die für Piazzolla charakteristische energiegelvolle Rhythmen, die drei Sätze des Werkes stehen zueinander in deutlichem Kontrast, was ihre spanischen Titel signalisieren – die Musik klingt also zuerst „dramatisch“, dann „besonnen“ und zuletzt „fröhlich“.

Die Besetzung des Kammerorchesters erinnert an französische Musik (und verrät gewisse Ähnlichkeiten mit dem Stil von Darius Milhaud) – der kohärente Klang des Ensembles geht mit dem Demonstrieren der spezifischen Farbe einzelner Instrumente einher. (18')

Anna Ignatowicz-Glińska (geb. 1968) beschreibt ihr **Konzert für zwei Marimbas und Streichorchester** (2017) folgendermaßen:

„Das Werk ist dreisätzig konzipiert, seine dramatische Hauptachse bildet der erste Satz (Ricerca). Er umfasst mehr als die Hälfte des gesamten Konzerts ... [...]. Der Dialog der Soloinst-

umente ist in Imitationstechnik auskomponiert worden, in einer eher ungewöhnlichen Textur [...], die Streicher begleiten die Marimbas zuerst in einstimmigem Pizzicato, danach bilden sie mit den Solostimmen ein gemeinsames harmonisch-figuratives Gewebe und beteiligen sich am imitativen Dialog. [...] Es gibt einen Hinweis auf die klassische Doppelexposition der Solisten – darauf folgt aber weder Durchführung (die Exposition selbst enthält Elemente der Durchführungstechnik) noch Reprise. [...]

Der zweite Satz (Conductus) ist eine Art Passacaglia für Streichinstrumente – der Part der Marimbas ist auf einzelne Töne reduziert, die die progressionsartige Wiederkehr des Themas signalisieren. [...]

Der dritte Satz (Celerior) ist eine virtuose Coda, die auf einem energievollen, lebhaften, synkroptierten Thema quasi-volksliedhafter Provenienz basiert. [...]. In diesem Satz spielt man mit harten Schlägeln, um lautstarke, recht scharfe »Xylophon«-Töne zu erzielen, der frei von tieferen Obertönen sind und der geplanten Folk-Stilisierung entsprechen“. (19')

Erich Wolfgang Korngold (1897–1957) – der Sohn eines hervorragenden Wiener Musikkritikers, ein Wunderkind, dessen erste Kompositionsversuche sowohl Gustav Mahler als auch Richard Strauss faszinierten. Schnell erlangte er europaweite Anerkennung, die Oper des dreundzwanzigjährigen Künstlers „Die tode Stadt“ triumphierte in vielen deutschen Theatern – sie stellte ein weiteres Meisterwerk Korngolds jahrzehntelang in den Schatten: das heute wiederentdeckte märchenphilosophische „Wunder der Heliane“ (1927).

Im Jahre 1918 bat der renommierte Regisseur Max Reinhard den jungen Künstler, eine Bühnenmusik für die Wiener Inszenierung von Shakespeares Komödie **Viel Lärmen um Nichts** (1920) in der Übersetzung von Adolf von Wilbrandt zu schreiben. Wenige Monate vor der Premiere präsentierte Korngold eine fünfsätzig Suite aus der Musik – sie charakterisierte mehrere Szenen aus dem Stück über den „lustigen Krieg“ zwischen dem jungen Adligen Benedikt von Padua und der noblen Beatrice von Messina. Die bunte und heitere Ouvertüre führt uns in die Atmosphäre der Komödie ein. Andere bekannte Ausschnitte aus Korngolds Musik sind das melancholi-

sche und sehnsüchtige Bild der Mädchen im Brautgemach, der groteske Marsch, der in einer spöttisch-ernsten Szene erklingt (hier erscheinen der pompöse Kommandant der Wache und sein Helfer – Holzapfel und Schlehwein, im Original Dogberry und Verges, sind ihre komischen Namen) oder das Intermezzo in der Gartenszene. Als Hintergrund der Maskerade (Mummenschanz) dient eine „Hornpipe“, der stilisierte irische Tanz. Die gesamte Partitur enthält dreißig (manchmal sehr kurze) Stücke, die Musik begleitet auch einige Dialoge.

Die Besetzung des Orchesters Korngolds wurde an die akustischen Gegebenheiten des kleinen Theaters in Schönbrunn angepasst, wo die Uraufführung der Komödie geplant war. Das Ensemble umfasst Flöte, Klarinette, Oboe, Fagott, zwei Hörner, Trompete, Posaune, Klavier, Harfe, große Schlagzeuggruppe, Streichquintett und schließlich Harmonium, das den Klang bereichert und interessante Farbeffekte erzeugt – die gesamte Besetzung erinnert an die subtile Instrumentierung der „Ariadne auf Naxos“ von Richard Strauss. (35’)

Piotr Urbański
(Deutsche Fassung von Tomasz Kowalewski)

Wir laden Sie zu unseren Konzerten ein:

25.02.

Fr, 19:00

großer Konzertsaal

GRANDIOSO

FAURÉ | GLASUNOW | MOZART | MILHAUD

Sinfonieorchester der Philharmonie Szczecin

Jess Gillam Saxophon

Roger Kalia Leitung

G. FAURÉ – Pavane fis-Moll op. 50

A. GLASUNOW – Saxophonkonzert Es-Dur op. 109

W.A. MOZART – Sinfonie Nr. 31 D-Dur („Pariser Sinfonie“)

KV 297/300a

D. MILHAUD – Le boeuf sur le toit („Der Ochse auf dem Dach“)
op. 58

04.03.

Fr, 19:00

großer Konzertsaal

GRANDIOSO

NOSKOWSKI | TSCHAIKOWSKY | BRAHMS

Sinfonieorchester der Philharmonie Szczecin

Christian Poltéra Cello

Rune Bergmann Leitung

Z. NOSKOWSKI – Konzertouvertüre h-Moll „Das Meerauge“ op. 19

P. TSCHAIKOWSKY – Variationen A-Dur über ein Rokoko-Thema
für Cello und Orchester op. 33

J. BRAHMS – Sinfonie Nr. 4 e-Moll op. 98

ORKIESTRA W DZISIEJSZYM KONCERCIE / ORCHESTER IM HEUTIGEN KONZERT

KONCERTMISTRZ / KONZER-
MEISTER

Paweł Maślanka

Wojciech Mazur
Aleksandra Majewska
Franciszek Malik
Zbigniew Banasiak

WALTORNIA / HORN
Katarzyna Sułkowska
Dawid Kostrzewa

I SKRZYPCE / 1. VIOLINE

Edyta Wolańska
Alina Krzyżewska
Maciej Musiał

Wioletta Borkowska
Dominik Gugąła
Marcin Kieruczenko
Joanna Hajkiewicz
Maria Nowak

WIOLONCZELA / VIOLONCELLO
Tomasz Szczęsny
Klara Świdrów
Małgorzata Mozdrzeń-Siemak

TRĄBKA / TROMPETE
Sławomir Kuszvara

PUZON / POSAUNE
Mateusz Kupski

KONTRABAS / KONTRABASS
Paweł Jędrzejewski
Robert Możejewski
Jan Gottschling

KOTŁY / PAUKEN
Dariusz Jagiełło

II SKRZYPCE / 2. VIOLINE

Robert Smoliński
Magdalena Pajestka
Joanna Ostaszewska
Robert Cybulski
Małgorzata Kazimierczak
Zoja Piankowska
Anna Czechorowska
Patrycja Kozak

FLET / FLÖTE
Anna Wojonowicz-Drężek

PERKUSJA / SCHLAGZEUG
Jorge Luis Valcarcel Gregorio
Jacek Wierzychowski
Bogdan Pilak

OBÓJ / OBOE
Katarzyna Rachmaciej

HARFA / HARFE
Barbara Stalmierska

KLARNET / KLARINETTE
Krzysztof Krzyżewski

FORTEPIAN / KLAVIER
Rafał Kowalczyk*

ALTÓWKA / BRATSCH

Ludmiła Rusin
Galina Smolińska

FAGOT / FAGOTT
Anna Bowinik

HARMONIUM
Milena Palkaj*

*gościnnie / als Gast

SPRZEDAŻ I REZERWACJA BILETÓW W KASIE FILHARMONII

Sprzedaż biletów prowadzona jest w kasie Filharmonii oraz za pośrednictwem strony **www.filharmonia.szczecin.pl**.

Informujemy o możliwości asystowania pracowników Filharmonii osobom niepełnosprawnym podczas koncertów organizowanych przez Filharmonię. Prosimy o kontakt z kasą Filharmonii.

Filharmonia zastrzega sobie prawo do wprowadzenia zmian w repertuarze.

Na wszystkich wydarzeniach obowiązuje reżim sanitarny – używanie maseczek ochronnych, dezynfekcja dłoni oraz zachowanie bezpiecznych odległości (co najmniej 1, 5 m), preferowana jest płatność bezgotówkowa.

KASA: tel. +48 91 431 07 20, kasa@filharmonia.szczecin.pl

czynna od wtorku do czwartku w godz. 13:00–18:00, w piątek w godz. 13:00–20:00 oraz godzinę przed biletowanym wydarzeniem, którego organizatorem jest Filharmonia

INFOLINIA: tel. +48 539 94 94 54

czynna od wtorku do czwartku w godz. 10:00–16:00

facebook.com/filharmoniaszn | instagram.com/filharmoniaszn | twitter.com/filharmoniaszn

KARTENVERKAUF UND TICKETRESERVIERUNG:

Der Verkauf der Tickets wird an der Kasse der Philharmonie sowie durch die Website der Philharmonie (**www.filharmonia.szczecin.pl**) geführt.

KASSE: Tel. +48 91 431 07 20, kasa@filharmonia.szczecin.pl

Die Kasse ist geöffnet von Dienstag bis Donnerstag 13:00–18:00 Uhr,

am Freitag 13:00–20:00 Uhr und eine Stunde vor jeder von der Philharmonie organisierten Veranstaltung.

INFO: +48 539 94 94 54

von Dienstag bis Donnerstag 13:00–18:00 Uhr.

Wir informieren über die Möglichkeit der Unterstützung von Menschen mit Behinderungen während der Philharmonie organisierten Konzerte. Weitere Informationen an der Kasse der Philharmonie.

Die Philharmonie behält sich Programmänderungen vor.

Während aller Veranstaltungen gilt ein Hygieneregime – die Verwendung von Schutzmasken, Händedesinfektion sowie das Einhalten von Sicherheitsabständen (mindestens 1,5 m); bargeldloses Bezahlen wird bevorzugt.

facebook.com/filharmoniaszn | instagram.com/filharmoniaszn | twitter.com/filharmoniaszn

SPONSORZY

BMW
Bońkowscy

Oficjalnym Partner Filharmonii
w Szczecinie jest Dealer BMW Bońkowscy

Partner Filharmonii

Partner Filharmonii

FOCUS HOTELS

Partner Filharmonii